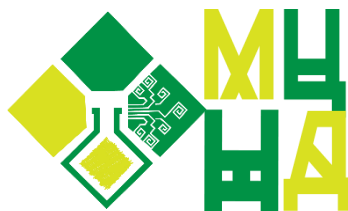

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

НАУКОВІ ТРЕНДИ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

28 ЛЮТОГО 2020 РІК

1

ТОМ

Рівне ♦ Україна

УДК 001(08)
Ф 79

<https://doi.org/10.36074/28.02.2020.v1>

Голова оргкомітету: Рабей Н.Р.

Верстка: Дудник Г.М.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Ф 79 **Наукові тренди постіндустріального суспільства:**
матеріали міжнародної наукової конференції (Т. 1),
28 лютого, 2020 рік. Рівне, Україна: МЦНД.

ISBN 978-617-7171-96-5

DOI 10.36074/28.02.2020.v1

Викладено матеріали учасників міжнародної мультидисциплінарної наукової конференції «Наукові тренди постіндустріального суспільства», яка відбулася у місті Рівне 28 лютого 2020 року.

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0).

Бібліографічний опис матеріалів конференції проіндексовано в Google Scholar. Роботи, що містять цифровий ідентифікатор DOI доступні в ORCID, CrossRef та OUCI.

УДК 001 (08)

ISBN 978-617-7171-96-5

© Колектив учасників конференції, 2020
© Міжнародний центр наукових досліджень, 2020

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ I. ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

OPTIMIERUNG DER VERWENDUNG DES BETRIEBSKAPITALS DER ORGANISATION Ломаченко С.А.	8
АСПЕКТИ КОМУНІКАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА Боковець В.В., Ліпковська К.А.	9
ВИКОРИСТАННЯ КОМБІНОВАНИХ МЕТОДІВ В ПРАКТИЦІ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ СУЧАСНОЇ КОМПАНІЇ Овечька О.В., Атавін А.	13
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ Оласюк В.С.	15
ДИФУЗИЯ ІННОВАЦІЙ НА ШЛЯХУ ДО ШОСТОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО УКЛАДУ Приймакова Ю.А.	18
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Патока Г.В.	20
ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ КРАЇНИ ТА ЇЇ РЕГІОНІВ Малюченко А.Ю.	22
ІННОВАЦІЙНА БЕЗПЕКА В КОНТЕКСТІ ЗАРУБІЖНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ Шара В.І.	25
НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ В УКРАЇНІ Ванькович Д.В.	26
ПРАВОВА ОХОРОНА СЕЛЕКЦІЙНИХ ДОСЯГНЕНЬ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ Воленщук Н.А.	29
РОЗВИТОК ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ ТА СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ:	

ЦІЛІ ТА ОРІЄНТИРИ	
Кузьменко Л.В.	32
РОЛЬ ІНВЕСТУВАННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО (ЗЕЛЕНОГО) ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	
Кулиняк І.Я.	36
РОЛЬ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ	
Малюченко А.Ю.	38
СТВОРЕНІ РОБОЧІ МІСЦЯ ЯК КРИТЕРІЙ ПОПЕРЕДНЬОЇ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ СІЛЬСЬКОГО РОЗВИТКУ	
Матвіїшин Є.Г.	40
СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	
Науково-дослідна група:	
Лучків В.І., Васькевич М.Г., Шубан В.Г.	43
УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ПОДАТКОВОГО СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ	
Ванькович Д.В., Кульчицький М.І.	45
УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЮ ЕФЕКТИВНІСТЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Кротевич М.М.	47
 СЕКЦІЯ II.	
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ НАУКИ	
ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЇ У ХАРЧОВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ	
Новікова Н.В.	55
РОЗВЕДЕННЯ СИМЕНТАЛІВ НОВОЇ ПОПУЛЯЦІЇ В УМОВАХ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ БУКОВИНИ	
Калинка А.К.	56
 СЕКЦІЯ III.	
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ЕКОЛОГІЯ	
МЕРЕЖЕВЕ СУСПІЛЬСТВО – КОМУНІКАТИВНИЙ СТИЛЬ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕПОХИ	
Олійник С.Р.	60

СЕКЦІЯ IV. ТЕХНІЧНІ НАУКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ОСВІТЛЕННЯМ У ПОБУТІ Пономарьов А.К.	63
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ Сидоренко Н.В.	64
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІОГАЗОВИХ СТАНЦІЙ В УКРАЇНІ: ЕКОНОМІЧНИЙ, ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ТА ЕКОЛОГІЧНИЙ ЕФЕКТ Білянський Ю.О.	66
ПОНЯТТЯ ЦИФРОВИХ КОМПЕТЕНЦІЇ ТА ЇХ КОМУНІКАЦІЙНА РОЛЬ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ Резниченко Н.М.	69
РОЗРОБКА ПРОГРАМНОГО КОМПЛЕКСУ ДЛЯ КЕРУВАННЯ ШТУЧНИМИ СУГЛОБАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ДЕКІЛЬКОХ VLDC ДВИГУНІВ Пономарьов А.К.	70
ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИРОБНИЦВА ОВОЧЕВО- ФРУКТОВОГО СОУСУ Котелевська Р.А.	72

СЕКЦІЯ V. МЕДИЧНІ НАУКИ

ОСОБЛИВОСТІ ПСИХІЧНИХ РОЗЛАДІВ У ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ ЗОРУ та СЛУХУ (ЛІТЕРАТУРНИЙ ОГЛЯД) Сухарєва Л.П.	75
--	-----------

СЕКЦІЯ VI. ПСИХОЛОГІЧНІ ТА СОЦІОЛОГІЧНІ НАУКИ

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ КОПІНГ-СТРАТЕГІЇ ПРИ СТРЕСОВИХ СИТУАЦІЯХ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ Гагаріна К.О., Соловійова К.О.	77
ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ КАР'ЄРИ У СОЦІОЛОГІЇ Колісник В.П.	80

СЕКЦІЯ VII. СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЯ

УКРАЇНСЬКА ДІАСПОРА В УГОРЩИНІ: РОЗВИТОК КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ УКРАЇНИ В СВІТІ Сакодуб А.-М. І.	82
--	-----------

СЕКЦІЯ VIII. ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

CONSTITUENTS OF LISTENING TEACHING Pavlovych A.	89
---	-----------

ВДОСКОНАЛЕННЯ МОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «УКРАЇНСЬКА МОВА ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ» Лагдан С.П.	90
---	-----------

ВИКОРИСТАННЯ ВІДЕОФРАГМЕНТІВ У ТРЕНІНГУ МОВНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ Гришина О.С., Лукаш Ю.М.	92
---	-----------

ДО ПИТАННЯ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЯК ПРЕДМЕТУ ДОСЛІДЖЕННЯ Максименко Н.В.	94
--	-----------

МОТИВАЦІЯ ЯК ОДНА З ВАЖЛИВИХ УМОВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ УЧНІВ Руженська Т.М., Онучак Л.В.	98
--	-----------

ОСОБЛИВОСТІ РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ ДОСЛІДНИЦЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ Загорулько М.О.	101
--	------------

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ДО ВИКОРИСТАННЯ МУЗИКОТЕРАПІЇ В ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ Хижко О.В.	104
--	------------

ПОНЯТТЯ «КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ» В СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЦІ Зубченко Н.О.	109
---	------------

ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК ПЕДАГОГА ДО ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ Левченко Ф.Г.	110
РІЗНОВИДИ KEYС-МЕТОДУ У ВИЩІЙ ВІЙСЬКОВІЙ ШКОЛІ Єфименко Г.А.	113
САМОСТІЙНІ ЗАНЯТТЯ ФІЗИЧНИМИ ВПРАВИ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ Рожко Є.Д.	115
СПЕЦИФІКА РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРОВАНИХ ЗМІСТОВИХ ЛІНІЙ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В 5–6 КЛАСАХ ГІМНАЗІЇ Полонська Т.К.	117
СУЧАСНА РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ Довбиш Н.Є., Петченко М.В.	120
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОГНІТИВНОГО КОМПОНЕНТУ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ Бердо Р.С.	123
ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ Шеремета Л.П.	127

викладача та його адаптивність до сучасних вимог – запорука ефективності та результативності процесу дистанційного викладання. Ніяка програма чи автоматизована система не зможе рівноцінно замінити викладача в системі дистанційного навчання.

Список використаних джерел:

1. Дистанційна освіта в країнах світу: що, де і як? (2009). Вилучено з <http://www.chasipodii.net/mp/article/1369/>
2. *Про Національну програму інформатизації* (Закон України). № 27-28, ст.181 (1998). Вилучено з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-вр>.
3. *Про затвердження Положення про дистанційне навчання* (Наказ МОН України). № 466 (2013). Вилучено з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13>.
4. *Навчальні заклади, які надають можливість навчатись віддалено.* (2020). Вилучено з <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/distancijna-osvita/navchalni-zakladi-yaki-nadayut-mozhlivist-navchatis-viddaleno>.
5. Perraton, H. (1988). *A theory for distance education.* In D. Sewart, D. Keegan, & B. Holmberg (Eds.), *Distance education: International perspectives.* New York: Routledge.
6. Андреев О.О. Кухаренко В.М. (ред.) (2013). *Педагогічні аспекти відкритого дистанційного навчання.* Харків: Мисьдрук.
7. Козак, Л. В. (2013). Формування комунікативної компетентності майбутнього викладача дошкільної педагогіки і психології засобами тренінгу. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*, (1-2), 64-71. Вилучено з http://nbuv.gov.ua/UJRN/NPO_2013_1-2_12.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОГНІТИВНОГО КОМПОНЕНТУ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

Бердо Рімма Сергіївна

аспірант, викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпровський гуманітарний університет, Україна

Науковий керівник: Краснощок Інна Петрівна

канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки та менеджменту освіти
*Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка, Україна*

Швидкі технологічні, політичні та соціально-економічні зміни, що відбуваються в Україні останнім часом, роблять актуальним дослідження проблеми самоідентифікації, яка до теперішнього часу в основному вивчалася зарубіжними науковцями [1, 2, 3]. В Україні не так давно почали цікавитися цією проблемою [4]. Зміни приводять до протиріч в соціальній свідомості людей, змушують проаналізувати існуючі соціальні погляди та установки.

Причини породження численних теорій самоідентифікації в сучасному гуманітарному мисленні, як нових форм пізнання, пов'язані із загостренням

проблеми особистісного вибору та міри персональної відповідальності в усіх сферах життєвого простору та життєвої ідеології людини.

Деякі науковці, наприклад, Р. Брубейкер та Ф. Купер обґрунтовують відмову від поняття самоідентифікації. В своїй статті «За межами «ідентичності» вони відмічають, що соціальні та гуманітарні науки капітулювали перед терміном «ідентичність». На їх думку, цей термін охоплює чи занадто багато (якщо розуміється в сильному сенсі), чи занадто мало (коли розуміється в слабкому сенсі), чи взагалі нічого не значить (в силу своєї абсолютної двозначності). Таким чином, все, що численні автори приписують самоідентичності, може бути виражено другими, менш двозначними поняттями [5].

Самоідентифікація – це спеціально організована суб'єктом діяльність, метою якої є ототожнення особистості із собою на основі самосвідомості, самосприйняття, того, що встановився емоційний зв'язок із собою, виявлення себе у широкій дійсності й на відповідному рівневі формування ставлення до себе [6].

Однією з задач будь-якого закладу освіти є організація необхідних умов для формування самоідентифікації особистості. Це може бути як цілеспрямований свідомий процес зіставлення себе з собою, так і сприяння розвитку особистісних властивостей людини, які в подальшому трансформуються або допоможуть сформувати самоідентифікацію особистості.

Науковцями запропоновано декілька підходів для рішення поставленої перед закладами освіти задачі. Здійснивши порівняльний аналіз ми виділили наступні компоненти.

1) Соціалізація.

Л. С. Виготський формулює «вищий фундаментальний закон психології поведінки», який ґрунтується на визнанні ідентичності поведінки індивіда соціальної поведінці. Згідно цього закону особистістю засвоюється із зовнішнього світу форма поведінки і у процесі тривалого розвитку вона починає усвідомлювати будову цієї функції, керувати своїми внутрішніми операціями, регулювати їх [7]. На вищому ступені розвитку особистості створюються нові зв'язки, нові відношення, нові структурні сполучення між різними функціями, які передбачають як основу рефлексію, відображення власних процесів у свідомості підлітка, тобто самосвідомість.

Згідно поглядів В. В. Зеньківського, соціальна середовище дозволяє дитині освоїти такі найважливіші якості як пристосування, слухняність, наслідування, смиренність, прагнення до освіти, роботу над собою, самообмеження, звичку рахуватися з іншими людьми.

2) Мотиви.

В. М. М'ясищев наголошує про важливість взаємовідношення. Вчений виділяє в структурі особистості «ансамбль відношень». Особливий інтерес в рамках нашого дослідження представляють відношення інтерес, оцінка та переконання, бо вони є важливими складовими самоідентифікації особистості. Ці відношення формуються у зв'язку з етичними, естетичними, юридичними, моральними критеріями вчинків і переживань людини, що базуються на знанні зразків і на процесі зіставлення, оцінки своїх дій і вчинків з цими зразками. На

основі зазначених відношень розвивається мотив – незаперечна основа дії, рішення або зусилля, є не чимось іншим як вираженням відношенням до об'єкту дії, що суб'єктивно виступає як потреба, бажання, потяг, усвідомлення обов'язку, необхідності тощо [8].

За концепцією С. Л. Рубінштейна одне з основних місць серед особистісних властивостей людини займає система мотивів і завдань, що ставить собі людина, бо вони зумовлюють її суспільно-значущу поведінку або діяльність.

Л. І. Божович виокремлює афективно-потребово-мотиваційну сферу, в якій зміст спрямованості особистості зумовлює весь комплекс її якостей – інтересів, потягів, переживань, рис характеру тощо [9].

3) Діяльність.

М. М. Амосов підкреслює, що абияка діяльність людини здійснюється в системі об'єктно-суб'єктних відношень, тобто соціальних зв'язків і взаємозв'язків, що утворюють людину як суспільну істоту – особистість. Тому особистість і характеризується тими або іншими правами і обов'язками, які суспільство їй присвоює, функціями і роллю, яку вона відіграє у малій групі, колективі і суспільстві в цілому.

Г. С. Костюк зазначає, що зв'язок особистості з діяльністю визначає той факт, що попри всі розбіжності, якості особистості мають подібні структурні компоненти – знання, мотиви і способи дій [10]. Проходячи у своєму становленні через діяльність, якості особистості зберігають у своїй будові стійку діяльнiсну характеристику у вигляді трьох її сторін – змістової, мотиваційної та операційної – і завдяки цьому в певних ситуаціях вони можуть бути включені у наступні діяльності як її структурно-функціональні регулятори.

А. В. Петровський як головні самоутворюючі компоненти особистості ставить на один щабель значущості окрім мотивів та діяльності, потреби, цілепокладання, дії та операції взаємодії.

4) Пізнання та оцінка самого себе.

І. Д. Бех вважає, що на особистість для вищого рівня розвитку впливають духовне пізнання навколишнього світу (формування здатності до все більшої відкритості самому собі) та освоєння свого власного світу (навчити особистість усвідомлювати свої спонукання, прогнозувати наслідки власних вчинків для себе самого та інших людей) [11]. В цьому контексті ключовою особливістю особистісно-орієнтованої виховної технології І. Д. Бех вважає «одночасне розгортання процесів виховання (дій педагога) і самовиховання (дій вихованця)».

Українсько-польський вчений Балей С. В. наголошує про необхідність пізнання та належної оцінки самого себе в певний момент часу. Людські сили є обмеженими, тому особі необхідно сконцентрувати свої зусилля в якомусь одному напрямі, якщо вона хоче досягти більшого успіху в якійсь справі, повинна потурбуватися про те, щоб зібрати усі свої духовні сили, якими вона розпоряджається.

5) Виховання творчості.

О. М. Ткаченко вказує, що творчість виступає спеціальним детермінуючим фактором поведінки людини. У соціально цінних продуктах через творчість особистість прагне до самоактуалізації, самореалізації своїх здібностей.

В. О. Моляко стверджує, що для сучасного розвитку особистості концепція виховання творчої особистості має бути тісно пов'язана з провідними тенденціями, такими як автоматизація виробництва, комп'ютеризація, енергетичні та соціально-економічні проблеми тощо.

Отже, погляди вчених зводять до того, що для належного формування самоідентифікації особистості значний вплив має соціалізація, діяльність, стійкі мотиви, виховання творчості, пізнання та оцінка самого себе. А ці компоненти є складовими когнітивного компоненту розвитку особистості. Когнітивний компонент впливає на власний досвід дорослішання, особисті переконання, значення в соціальному середовищі. На основі когнітивного компоненту розвивається не лише самоідентифікація, а й інші особистісні якості – рефлексія, самосвідомість. Людина починає замислюватись, що для неї добре, а що погано, визначає свої професійні інтереси, виділяє з-поміж усіх якостей характеру ті, які в міру оточуючого середовища є найбільш приналежними саме для неї. Відповідно мета закладів освіти – допомогти індивідууму розвинути в собі більш-менш сформовані якості та підтримати (або ж прищепити) нові інтереси для майбутньої успішної діяльності в дорослому житті.

Список використаних джерел:

1. Breakwell, G. M. (1986). *Coping with threatened identities*. L.: N.Y.: Mithuen.
2. Marsia, J. (1980). *Identities adolescent psychology*. N. Y.
3. Moscovici, S. (1988). Notes towards a description of Social Representations. *European Journal of Social Psychology*, (V. 18).
4. Бех, І. Д. (2013). Ідентифікація у вихованні та розвитку особистості. *Педагогіка і психологія: науково-теоретичний та інформаційний журнал Академії педагогічних наук України* (№4), 42–49.
5. Brubaker, R., Cooper, F. (2000). Beyond «Identity». *Theory and Society*, (Vol. 29), 56-59.
6. Радул, В. В. & Галета Я. В. (2010). *Соціалізація особистості*. Кіровоград: Авангард.
7. Эльконин, Д. Б. (ред.). (1984). *Виготський Л. С. Педология подростка (1930-1931 гг.)*. (Т. 4); Москва: Педагогика.
8. Бодалев, А. А. (ред.). (2004). *Мясищев В. Н. Психология отношений. Избранные психологические труды*. Москва: Изд-во Институт практической психологи: Воронеж: НПО «МОДЭК».
9. Божович, Л. И. (1968). *Личность и её формирование в детском возрасте*. Москва.
10. Проколієнко, Л. М. (1989). *Костюк Г. С. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості*. Київ: Рад. Школа.
11. Бех, І. Д. (2003). *Виховання особистості*. (Кн. 1). Київ: Либідь, 2003.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«НАУКОВІ ТРЕНДИ
ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА»**

28 лютого 2020 року ♦ Рівне, Україна

ТОМ 1

Українською, англійською та німецькою мовами

*Всі матеріали пройшли оглядове рецензування
Організаційний комітет не завжди поділяє позицію авторів
За точність викладеного матеріалу відповідальність несуть автори*

Підписано до друку 28.02.2020. Формат 60×84/16.

Папір офсетний. Гарнітура Aгial. Цифровий друк.

Умовно-друк. арк. 7,56.

Тираж: 100 примірників.

Віддруковано з готового оригінал-макету.

Контактна інформація організаційного комітету:
21037, Україна, м. Вінниця, вул. Зодчих, 40, офіс 103
Міжнародний центр наукових досліджень
Телефони: +38 098 1948380; +38 098 1956755
E-mail: info@ukrlogos.in.ua
www.ukrlogos.in.ua | www.ojs.ukrlogos.in.ua

Видавець друкованих матеріалів: Друкарня ФОП Гуляєва В.М.
08700, Україна, м. Обухів, вул. Малишка, 5. E-mail: 5894939@gmail.com
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи: ДК № 3909 від 02.11.2010 р.